HT. Tuyên Hóa

Sau khi đã th□ gi□i, n□u chúng ta có th□ d□a trên căn b□n "ch□ ác phòng phi, ch□ ác m□c tác, chúng thi□n ph□ng hành" mà làm theo, thì đó chính là chúng ta đang gi□ gi□i v□y.

Khi th□ gi□i r□i thì chúng ta c□n ph□i gi□ gi□i. Gi□i chính là "ch□ ác m□c tác, chúng thi□n ph□ng hành"—có nghĩa là "không làm các vi□c ác, ch□ làm các vi□c lành." Gi□i cũng là "ch□ ác phòng phi," có nghĩa là "ng□ng làm các vi□c ác, tránh ph□m đi□u l□m l□i." Sau khi đã th□ gi□i, chúng ta ph□i d□a trên căn b□n "ch□ ác phòng phi, ch□ ác m□c tác, chúng thi□n ph□ng hành" mà làm theo, đó chính là chúng ta đang gi□ gi□i v□y. T□ trong t□ t□□ng cho đ□n hành đ□ng, chúng ta đ□u nên c□ g□ng t□n l□c đ□ ng□ng làm các đi□u x□u ác, và đ□ng th□i cũng đem h□t s□c mình đ□ làm các vi□c t□t lành, giúp đ□ nh□ng ng□□i khác. Trong m□i th□i m□i kh□c, chúng ta nên t□ đ□ phòng nh□ng t□ t□□ng ho□c hành vi không h□p lý, không h□p pháp c□a mình. Đó là ý nghĩa c□a gi□i. Ng□□i Ph□t t□ gi□ gi□i c□n ph□i chú ý đi□m n□y; nh□ v□y quý v□ có th□ làm theo đ□□c không?

Sau khi đã quy y Tam B□o r□i, quý v□ lúc nào cũng nên gi□ lòng cung kính đ□i v□i Ph□t, Pháp, Tăng. B□i vì t□t c□ đ□u do tâm t□o, n□u tâm th□□ng cung kính Tam B□o thì lâu d□n t□ nhiên nó s□ h□p nh□t cùng Tam B□o mà tr□ thành Ph□t B□o, Pháp B□o, Tăng B□o và Gi□i B□o. Quý v□ đã quy y Ph□t thì khi g□p t□□ng Ph□t đ□u nên cung kính l□ bái. Kinh Ph□t cũng nên đ□□c đ□ phía trên các sách v□ th□ t□c và đ□t □ n□i tôn nghiêm. T□t nh□t là nh□ng kinh Ph□t nên đ□□c s□p x□p ngay ng□n m□t cách tôn tr□ng, và đ□ng đ□ c□nh c□u thang, n□i có đông ng□□i qua l□i, mà nên đ□ □ ch□ cao ráo, s□ch s□. Gi□ kh□c nào chúng ta cũng nên tôn kính Ph□t, Pháp, Tăng và Gi□i; nh□t là trong tâm không nên có ý nghĩ khinh m□n, xem th□□ng.

Trì gi□i t□c là làm thanh t□nh t□ tánh c□a mình, quét s□ch t□t c□ nh□ng đám mây đen h□c ám trong t□ tánh. Không gi□ gi□i t□c là mây đen b□a giăng trùng trùng vô t□n. Chúng ta càng không gi□ gi□i thì mây đen s□ càng nhi□u thêm, gi□ng nh□ mây đen trên b□u tr□i v□y. Ng□□i không gi□ gi□i, t□c là trong t□ tánh c□a ng□□i đó có đám mây đen ô nhi□m đang s□n sanh. N□u quý v□ không gi□ gi□i thì k□ b□ t□n th□□ng ch□ng ph□i là ng□□i nào khác mà chính là b□n thân quý v□--t□ tánh c□a quý v□ s□ b□ t□n th□□ng. Cho nên, chúng ta c□n ph□i nghiêm gi□ gi□i lu□t. Trì gi□i là Chánh pháp, không trì gi□i là M□t pháp.

Khi nghe gi□ng Ph□t Pháp, chúng ta không nên tham nghe cho nhi□u. Đi□u tr□ng y□u chính là

ngừng dứt việc ác, ngăn ngừa tội lỗi, và có thể thực hành với sự hiểu biết. Quý vị chớ cần "không làm các việc ác, chỉ làm các việc lành," như vậy là đủ rồi.

Lúc Đức Phật sắp nhập Niết Bàn, Tôn giả A Nan đã hỏi Phật bốn vấn đề; và một trong bốn vấn đề đó là: "Khi Phật còn tại thế thì chúng con lễ bái Phật làm Thầy, nhưng sau khi Phật nhập Niết Bàn thì chúng con nên lấy ai làm Thầy?" Bấy giờ, Phật đã trịnh trọng nói với chúng đệ tử xuất gia và tại gia rằng: "Hãy lấy giới luật làm Thầy!" Cho nên, khi chúng ta niệm quy y, đó cũng là niệm quy y Giới, tức là chúng ta cũng lấy Giới làm thầy. Quý vị muốn chân chánh học Phật Pháp thì quý vị phải lấy Giới làm thầy. Việc giữ giới không phải chỉ nói suông ngoài miệng mà cần phải thật sự có sự trì giữ tự trong tâm.

Người không phạm năm giới thì trong tâm sẽ quang minh sáng lạng. Đối với những kẻ phạm giới, chỉ cần nghe họ nói chuyện là quý vị có thể biết ngay trong người họ đang có con quỷ ngỗ trá, khiến cho họ không thể nói năng hùng hồn, dõng dạc, đúng lý lẽ được. Sau lưng họ lúc nào cũng như có sợi dây lôi kéo, giống như có con quỷ đang giựt đuôi họ, làm cho họ cứ phải nằm nấp sợ hãi!

Bất luận là tôi đi đến đâu, dù tôi không mang theo súng ống, đạn dược, hay vũ khí gì cả, chúng hiểu tại sao những người gian tà, có "tà khí," họ trông thấy tôi là đều có vẻ sợ hãi. Họ khiếp sợ đến nỗi run lẩy bẩy, thậm chí không dám nói chuyện, cũng không dám nhìn vào mặt tôi. Hôm nay tôi nói cho quý vị biết lý do tại sao—đó là vì họ không giữ giới, suốt ngày cứ như ở trong đám mây đen, lẩn trốn trong chốn tối tăm hốc ám, cho nên không thể thấy được ánh sáng.

Không giữ giới là biểu hiện của Mạt Pháp. Quý vị muốn hộ trì Chánh Pháp thì phải giữ giới. Giữ giới không phải là bảo người khác giữ, mà là chính mình phải tự giữ lấy. Không giữ giới thì tự tánh của chúng ta sẽ bị tổn thương; mà hễ bị tổn thương thì tự tánh sẽ bị nhiễm ô và trở nên đen tối, giống như tấm gương bị rất nhiều bụi bẩm che phủ, không còn soi rõ được nữa. Tự tánh của chúng ta ví như tấm gương trong sáng vậy. Chúng ta bổn nguyên đều có Đại Viên Kính Trí, Thành Sở Tác Trí, Diệu Quan Sát Trí và Bình Đẳng Tánh Trí. Tự tánh của chúng ta vốn quang minh vô lượng, sáng tỏ không lường, nhưng chỉ vì chúng ta không giữ giới, cho nên ánh sáng không thể hiện xuất ra được; và ngay cả trí như của chúng ta cũng không được tỏ, cái gì cũng không tỏ cả. Tại sao người ta bị ngu si? Bởi vì họ không giữ giới. Hiện nay lại còn có những đứa bé trí não bị suy nhược, năng lực thấp kém, đó cũng là bởi kiếp trước chúng không giữ giới cho nên đời này bị ngu si như loài trâu loài ngựa, tuy có thân người nhưng không có trí óc như người, chẳng những ngu si mà còn điên đảo nữa.

Cũng như hôm nay, có người đến hỏi tôi có biết ông ta là Bồ Tát của đạo thầy! Thật ra, đến cả Bồ Tát nghĩa là gì ông ta còn chưa biết, vậy mà lại dám hỏi mình là Bồ Tát đạo thầy? Quý vị nói có đáng thương hay không? Loại người như vậy đều do không giữ giới cho nên thần kinh mới biến thành phát cuồng.

Phật là bậc đại trí tuệ, ai có đại trí tuệ thì cũng giống như Phật vậy. Nếu chúng ta không thể thành Phật được, đó là vì chúng ta không giữ giới. Đại đại, kiếp kiếp Phật đều nghiêm trì giới luật, một điều giới dù nhỏ như tơ hào Ngài cũng không vi phạm. Bởi vậy mà Ngài chứng được thân Phật, có Tam Thân, Tứ Trí, Ngũ Nhãn, Lục Thông. Nếu mỗi người đều có thể "không làm các việc ác, chỉ làm các việc lành," thì đó chính là giữ giới vậy!

BTV